նուանի. զոր Տէր Աստուած ընդ երկայն աւուրս արասցէ. ամէն։... Յիշեսջիք զհայրն իմ զԱլթունն, և զմայրն իմ զԱննան, և զԳրիգոր որդեակն իմ, որ ետ յօգնութիւն գրոյս ութ դահեկան կարմիր։ Եւ եդաք զսա յիշատակ եկեղեցւոյս՝ որ յանուն Ս. Աստուածածնին կառուցեալ է ի քաղաքս Զամոսցա. և այլ չունի ոք իշխանութիւն առնուլ զսա աստի։ [կայսեր. գրատուն Վիեննայ]։

1617-8.

Ի թվին ՌԿԶ, գրեցի այս ի խուցն աղայներուն, ի քաղաքն Իլով, հօկտ. Լ. սուտանուն ԲՌ. Ղ. ԵՌ. ԱԲ. իս (Սարգիս) զգործ?։ Երես անկեալ կ՛աղաչեմ զդատ վարողդ՝ որ անմեղադիր լինիք գրիս, զի ծերացեալ անձամբ ԻԵ. ամեայ (?) գոլով՝ ձեռնարկեցի ի սմա, Աստուծոյ ողորմութեամբն յաւարտ ածի, և փափագ սրտիս կատարեցի և զիղձս իմ լցուցի. Հառաչմամբ սրտիւ կ՛աղաչեմ զընթերցողքդ՝ որ աննախանձ զԱստուածողորմին չի խընայէք. և Աստուած զձեզ յիշէ յիւր միւսանգամ գալուստն. ամէն։ Ես մեղաւորս Քոտեցի սուտանուն Սարգիս։

Ո՛վ եղբայր Քօթահեացի տէրացու Սարգիս, երբ օգտիս ի սմանէ՝ զիս զյոգնամեղ Ասար Սեբաստացիս յիշեա միով Հայր մեղայիւ։

Գրեցաւ գիրս ի քաղաքն ի Լով, թվին ՌԿԶ, ան տարին մեղաւորս ի Լով ժամկոց էի, սուտանուն Սարգիս, որ է Քութեցի, որդի Յովանէսի. ամէն։ — Ո՛վ եղբարք, մի՛ մեղադրէք, մոլորեցայ այս ատենին. թէ ինչ պաջարի (պատճառի) կ՛առէք. նայ մէկ աղեկուկ մի տեսայ, որ եկօ ի քովս նստօ, զրուց երետ. թվին ՌԿԶ. դեկտեմբերի Զ, օրն շաբաթ. Թ. ժամուն, մէկ մասին. ամէն։

Ո՛վ ժամակոչ չոլոր մոլոր,	Երբ որ տեսնուս դու չատ աղւոր,
Է՞ր կու հայիս դու նենգաւոր.	Աչւիդ փակէ, նայէ ըստոր.
Յաչխարս սուտ է ւանցաւոր,	Տուր գոհութիւն սըրտովդ բոլոր,
Մի՛ լինիր խէֆ անմըտաւոր։	Այնմ որ ըստեղծ զաչխարհս ոլոր։[1]

[Տոմարաց գիրք]։

1617.

Ի գալն (ի) Ֆռանկաց հանդիպեցայ ի քաղաքն Իլով՝ որ կոչի Լեհ, ըստացայ գիրքս այս (Ամիրտոլվաթ) ի Ղազար վարդապետէ, ես մեղաւոր Երղամս, որ է Բառգիրք հաքիմարան, Հայոց բառով, Արաբացոց, Թուրքաց, Պարսից, Հոռմոց, սակաւ ինչ Ֆռանկաց. ստացայ վասն հոգոյ իմոյ ի հալալ ընչից իմոց. բերի յերկիրս Հայաստան... Աղաչեմ յիշել զմեղաւոր Եր-

1 Ոտանաւոր խրատս՝ ոչ Սարգսի է, այլ կամ Ասարայ կամ անոր՝ որ ուրիշ տեղ մ՛այլ գրած է այսպէս. «Եւ յիշեա զգծող գրիս զմեղապարտ Սրապ Բռքերէծցի, միով Հայր մեղայիւ»։